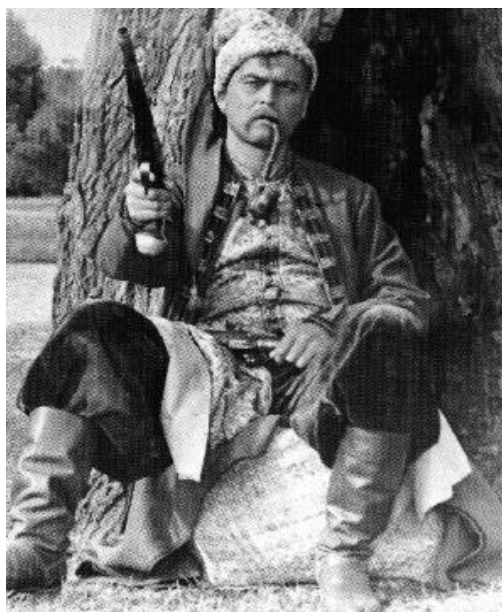

Сергій Гриневич

**ВЕЛЕС
і
ГАТИЛО**

**КИЇВ
2005**

ББК 53.59

Г85

Г85 **Гриневич Сергій**

Велес і Гатило: серія “Лабіринт Знань”, К.; Авторське видання, 2005. — 80 с.

Авторський аналіз історичних творів “Книга Велеса” в перекладі Бориса Яценка, “Меч Арея” Івана Білика та “Хазарський словарь” Милорада Павича. Книга про те, ХТО МИ Є. Про наші прадавні корені з точки зору дослідження внутрішньої сутності людини та еволюції її свідомості і світосприйняття.

Автор **Сергій Гриневич**

Фото **Івана Миколайчука** з фільму “Пропала Грамота”

Сайт: www.grinevich.com.ua

Авторський E-mail: didgrin@gmail.com

ХТО МИ Є...

Роботу над опрацюванням “Книги Велеса” та романа Івана Білика “Меч Арея” розпочав та закінчив зимою 1999 року. І пішов далі. Книга не друкувалась, тому що виходили в світ попередні книги. Так ця робота чекала свого часу...

***Хто ми є...** На початку нашої подорожі бачимо Козака-Характерника Василя з фільму «Пропала Грамота», потім нам багато чого скаже «Книга Велеса», потім — творчий талант Івана Білика, потім — Милорад Павич, і трішечки своє «малюсіньке слівце» вставлю й я, Ваш Сергій Гриневич.*

КНИГА ВЕЛЕСА
(переклад Бориса Яценка)

ПОХОДЖЕННЯ

“ОРІЇ (АРІЇ) — найстародавніша назва давніх українців. Першоорачі світу. Приручили коня, винайшли колесо та плуг. Першими в світі окультивували жито, пшеницю, просо. Свої знання з рільництва та народних ремесел понесли в Китай, Індію, Месопотамію, Палестину, Єгипет, Північну Італію, на Балкани, в Західну Європу, Скандинавію.. Племена оріїв стали основою для всіх індоєвропейських народів.” (Плачинда С. Словник давньоукраїнської міфології. — К., 1993. — С. 40.)

Версія: племена аріїв (оратів) були остовом всіх індоєвропейських народів. Та чи це дійсно так?

Територія аналізу — “Книга Велеса”. Слов’яни...

“В начале было Слово... Глагол...”

Племена древні, котрі почали спілкуватися між собою за допомогою звуків, які поєднувались в Слова(!). (Гоголь-глагол — Первинна качка, пірнувши в Світовий Океан, діставши кульку Землі і започаткувавши Первинну твердиню...)

38a (Версія Початку)

“Настала холоднеча...

Родичі воювали за волості...

Люди пішли в ліси і гори (від недоброго).

Сварог, караючи, велике сум’яття горам зробив.

Слов’яни вночі проснулись од великого грому і землетрусу, і пішли з городища. А вранці побачили: прірва...

І сказали Іру-отцю: “Веди нас геть”.

І пішли з трьома синами (Кий, Щек, Хорив).

І з того почався рід слов’ян аж до днесь”.

Уральський Хребет чи Карпатські гори?..

Кий – Кийв, Щек – Чехія, Хорив – Хорватія...

“І був по цьому мор і холод великий.” Чи не звідтіля Ной (Потоп) та Ор (Льодовик та розщеплення Материків)?

“І пішли з краю Індського світ за очі.”

“Пройшли по землі Перській і пішли далі, яко не годилася земля тая для овець. Пішли горами і бачили каміння, і ті проса не сіяли — також пройшли мимо. І знайшли степ квітучий і зелений. Там стояли літа два, а по тому пішли далі, оскільки хисниці з’явилися. Пройшли мимо каяли і прийшли до Дніпра, яко той всякій прі граничити має і бути перепonoю для ворогів. На тому Дніпрі мав осісти рід слов’ян. А ті були огнищанами, і кожний мав діру земну й огнище.”

“Краї Індський” — чи не територія Індії?..

Зупинились на Дніпрі (Данапр). Певно, в прадавні часи існував пра-народ Славен в Індоевропі. Після багаточисленних катастроф на планеті був перерозподіл цього народу на мілкі племена (Вавилонська башня). Слов’яни ж, можливо, стали найщирішими хранителями Дерева Роду...

4 г

*“Од отця Орія походимо,
і той час од часу народжується серед нас;”*

Можливо, Прадавнім Дідом Слов’ян був Ор (Ірій), що означало “Небеса”. Ірій — “вирій”

— Небесний Простір. Можемо прийняти, що Ор, Орат, Арат, Вират, Вир — суть образи Небесного Походження Роду. Адже Бог у всіх релігіях говорить: “Я час від часу навітуюсь в світ людей щоб захистити віруючих та покарати злочинців, щоб знову і знову стверджувати Закон та Заповіти”.

Ор — ім’я Великого Пращура. А ще зветься “Оседень-Огнещанин”(26). Осе-день: Ось-День, Полуденна Вісь.

Також звався Богумиром-Майстром.

22

“Той бо Богумир названий майстром (твастирем), яко же тому сказано про слов’ян.”

Містер-твістер... Майстер... Деміург-Творець...

Містер, Майстер, Містерія, Майстерня...

Плато Сотворіння, Давній Пращур — Сотворитель...

Як бачимо, ім'я Ора-Богумира надавалось всім Великим Людям з роду Слов'ян-оратів. Так говорилося і про Раму (Інд-Ра).

“Хай святиться ім'я його Індра, бо то є наш бог серед богів і Веди знає — так оспівали були його.

Од нього маємо отари худоби, яку бережемо од зла.

Примножуються ті отари, що були збережені, так ми і його (зберегли).

Дитиною прийшов він із землі оріїв до краю Ін(д)ського.

Думали прийти до раю травного, а для худоби то були злі злаки.

Так веселощі великі нас обуяли.

І так наказав отець Глас Оріїв трьом синам своїм поділитися на три роди і йти на південь і на захід сонця. А то були Кий, щек і Хорив. І так зробили, і пішли три роди, і сіли всі на землю свою.”

Можливо, після сходження Рами в Індію, з Індії повернулись до берегів Данапра три роди, які згодом сформували три племені Сколотів(?).

33

“І се руси пішли од Білої Вежі і од Росі на Дніпровські землі. І там Кий заснував град Київ. І се (поселились) поляни, деревляни, кривичі, ляхове на кущу руському. І всі стали русичами.”

Біла Вежа – Біла Церква, Рось – ріка, що впадає в Дніпро, і Київ... (Про цей трикут пише Рибаків як про основну територію розповсюдження царства Сколотів). Так розпоршились племена, які раніше були Єдиною Трипільською Родиною...

8

“Згадаймо про отця Ора і єдиний рід слов'янський; а по отцю Ору сини його розділилися на трійцю, і так стало; про руськолань і венедів, що розділилися надвоє; та про борусів, які були розторгнуті на дві частини. І тоді скоро мали і десять (частин).”

Згадується також про одне з сколотських осередків, про антів, які, зі слів невідомого автора “Книги Велеса”, були до того русинами.

24 б

“Пиймо суру нашу за славу ту п’ять разів на день.
І вогнища розпалюємо біля дубів;
і тако снопа тягнемо і скажемо хвалу йому,
Ми Дажбожі внуки і не смієм нехтувати славу нашу за віки.
Се бо антами були по руськолані,
а раніше були русами і лишились ними.”

Автор явно засуджує антів за грабіжницькі військові походи, за те, що не тримались своєї Домівки(!).

36 а

“За цим маємо жалкувати,
та не за часами антів, бо ті анти били дім твій, бо домове ніхто в чужині не буде.

Се бо Ор-отець іде перд нами,
і Кий іде з русами,
І Щек веде плем’я своє,
а Хорев хорватів своїх.
і Землебог радіє з того, які-то ми внуки божі.”

Тримаються Вогню й Домівки. Епоха Овна, Епоха Рами, Домашнього вогнища та великого Сходження... Вогнехранителі — “вогнищани”. Чистота та Домустрій — прикмети прадавньої Духовної Трипільської Цивілізації, ісколом якої згодом стає Сварог...

25

“Се мовив Ору Сварог наш: “Як мої творіння створив вас од перст моїх. І хай буде сказано, що ви — сини Творця, і поведітьесь як сини Творця. І будете як діти мої, і Дажбо буде Отець вам. Того мусите слухатись, і той вам скаже, що маєте діяти; і як мовить, так і творить.

І народ великий звитязив по світу і потоптав роди інші, істягнувши силу із каменя, чудесне творячи, без коней повізши, і всяке діючи дивне, без чарівників, бо всякий гряде, як чарівник.

І ругу творили, клятви чинячи на кметі, і кметь підкорили...

І так словами многими і многими і тими словами одурманюєте ви, приневолюєте рабів в обмін на золото. І те міно продавали ви ворогам, які хотіли того. І те боги вам мовлять і дали Оріві завіти: любіть світ зелений і життедайний! Любіть друзів своїх і будьте мирними між родами!”

“Всяк гряде, як чарівник”...

Истинно, слов'янин — представник духовної цивілізації, тому міг за допомогою внутрішніх сил творити будь-які чародійства. Кожен слов'янин — знахар та чарівник, тому що тримав Угоду з будь-якою Сутністю(!). Приносячи рослинні жертви, мав спорідненість з Філогенетичними Силами. (Ті ж, хто приносив в жертву тварин, мав спорідненість з Силами Психотропними, Квантовими.) Завдяки Філогенетичній Силі (домінанта Рослин в творчості та розписах, вишивках, Деревце-Посох) творили всілякі “дива”. Через Слова-Замовляння...

Прадавня мова (пра-українська) — є мовою Замовлянь...

“Світ зелений і життедайний”...

Молоденький пагін — Крин. Зелене Сяво... Молоденьке Деревце... Дерево Філогенезу... Дерево Роду...

Як бачимо, колись був народ-плем'я, яке на відміну від інших первісних племен, мав Рече-Слово та Систему Роду, де правив Старець, а адміністративну функцію виконував Вождяк-Воєвода.

Старець — СВАРОЖИЧ.

Воєвода — ОРАТ (Тарх - Таро - Тор).

Переселяючись в Льодовиковий період по всій території Індосврати, Білі Люди приєднували до себе інші племена завдяки Силі Слова-Замовляння, стверджуючи Єдину Світову Спільноту з Єдиною Вірою — Ідеєю Праотця Рода та Праматері Морії. (Ідея Неба та Землі). То і є Трипільська Духовна Цивілізація.

Потім поміж Воєвод почались сварки (Сварожич — Дід, а “сварка” — незгода з Дідовим Словом) (про що певно вказує згодом “Коран”), які перетікали в війни та ворожнечу між вчораїшніми братами Родини Росів...

Невідоме — до шостого тисячоліття (але про те може правдивіше розповісти Юрій Шилов). Епоха Тора-Тільця. Можливо, епоха переходу Ора з Уральських (Оральських) гір на

свою Прабатьківщину (стоянка Мізин, 20 тис років!), на територію Сколотщини-Подніпров'я. Звідси ж, з Подніпров'я, в другій тисячі років до н.е. Рама веде Білий Люд в Індію, започатковуючи вже більш нам знайому з історії цивілізацію Індри (Інд-Ра).

ПРАЩУРИ

“Ані Мара, ні Морока не сміємо славити.

Ті бо то диви є нашим нещастям...

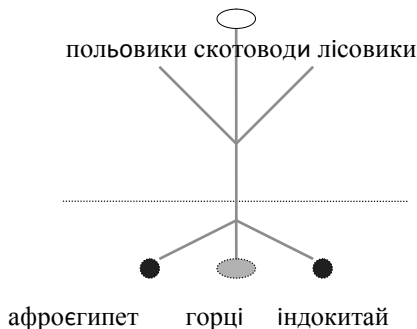
Наші діди в небесах...”

Світове Дерево, яке складається з Кореня (КХОР) та Куща (КХОШ), Стовбура з Гіллям. Корінь — Кхор, Тор, Тар, Таро.

Чорна Родина Півдня, що поклоняється Морю, Плутону-Волі, Диву... Корінь в'ється і символізує Чорного Змія (Черва, Гада). Кущ — Кхош. Білий Рід Півночі планети, поклоняється Сварожичу, Ірію Небесному, Урану-Розуму, Діду.

Стовбур теж стає символом, Білим Посохом. Їх поєднання — Посох та обвиваючий його Змій. Вісь Світу Індоевропи — Уральський Хребет, Посох Світу, Полуденна Вісь... Єгипет та Індія — два центри Чорного Роду, Дві Змії від Вісі. Синтез веде нас до видіння: Стовбур та Гілля — Сварог та Роди від Росів..

Нижня частина Посоху, Центральний Корінь — Войовничі Скіфи, потім Хазари, потім Козаки. Два інших корінці — Єгипетська та Індська культури.

А ще розділяються за характером харчування (кхорчування, прийняття в тіло нижніх матеріальних енергій, Материнських, Земельних). Коріння — від смертей живих тіл, а Гілля — від Світла та Рослин. Чорні прадавні групи харчувались м'ясом та приносили криваві жертви Богам. Білі прадавні групи харчувались зернами, те ж віддавали в жертву своїм Богам. Чорні творили Знаки на каміннях та складні технічні засоби для побудови кам'яних будівель. Білі мали Слово та Угоду з Сутностями, тому творили житла з дерева та глини.

Початково зовсім не ворогували між собою, поважали один одного, бо Діди та Баби жили в Ладу (і Білі, і Чорні), регулюючи стосунки за законами Посоха та Змії. Та про ТЕ знали лише Старці... Рід виконував свою місію. Головне й незаперчне — Шанування Родового Дерева — ПРАЩУРІВ...

18 а

“А позаяк ми сини отців наших, то маємо любов до пам'яті їхньої і кажемо про них, що вони були силою нашою. А сила та йде од їхніх жнив; чи вініємо, а чи віно тягнемо.”

Жнива... Білі черпали сили з Зерен та Злаків... Пращури по Родовому Дереву були рослиноїдними, як про те й сказано в “Книзі Велеса”. Адже істинна Могуть черпалась зі структури генів, генотипу, еволюційного Дерева.

Чому первісна людина створила культ пращурів? Відповідь проста: людина спостерігала фізичну смерть та згнивання тіл померлих, але... ті з'являлись в видіннях та снах!.. Що думала людина? Думала, що існує “інший” світ, де померлі продовжують жити... Тому хоронили зв'язаними, чи то розрубували мертвих на куски, чи то спалювали... Боялись появи! Появи в видіннях тих, хто помер тілом!..

Пізніше почали спілкуватись з Покійними і навіть найшли спосіб складати Угоди з тими, хто помер: за жертвоприношення та поминки Покійники стерегли кордони Городищ. Так-так!.. Померлі душі захищали своїх живих дітей, внуків та правнуків...

Філогенетична Сила. Таємниця таємниць...

Куди сильніше Знахарювання Слов'янських Дідів за магію Моїсея та його кривавих жертв... Сила Угоди з Сутностями супротив Насилля та Кровопролиття...

Як бачимо, родина керувалась мудрістю Старого Діда, який мав споріднений зв'язок з Родовим Деревом, мав Угоду з світом Рослин та міг вірно й справедливо судити тих, хто приходив за рішенням спірних питань чи то порадою.

33

“У той давній час багато родів зібрали отці.

А ті роди мали старших і віча, іні бо мали князів, яких обирали по сьомому колу од Коляди до Коляди. І се рід усякий правився чаклуном, що жертви приносив. І всякий рід мав старого чаклуна, який іншим радощі діяв.”

Так і було: хто приносив жертви Силі Дерева, мав угоду з тією Силою і правив Радою Старійшин, Вічем. Віче вибирало Воевод, які правили адміністративними справами роду. Вибирали їх по святу Врожаяю (Сьомий Кіл від Коляди, Осінне Рівнодення). Якщо врожай був багатим, то те вказувало на доброго Воеводу-Пана, і його полишали правити родиною громадою на новий рік. Якщо ж він помилявся в організації життя громади і врожай не вдавався (не давався Богом), то такого “князя” знімали та ставили нового, більш кмітливого. Так було добре й справедливо.

Та з плином часу саме порушення виборності Пана призведе до міжусобиць, розладу в родинах і всіляких бід серед слов'ян...

Наслідуване Княжування-Панування — крах системи Давнього Родового Устрою...

БОГИ

Спробуєм розібратись, Хлопці та Дівчата, у кого чи в що вірили наші пращури...

1

“Се бо Дажбо створив нам яйце, що є світ-зоря, яка нам сяє. І в тій безодні повісив Дажбо землю нашу, аби тая удержана була. Так се душі пращурів суть. І ті світять зорями нам од Іру...”

Права бо є тасмно уложена Дажбогом, а по ній, як пряжа, тече Ява, і та створила життя наше. А тоді, коли одійде, смерть наступає. Ява тече і твориться в Праві. Нава бо є після них. Доти є Нава і по тому є Нава, а в Праві ж є Ява.

Дажбо, а ми кажем — Дайбо, Дай-Боже.

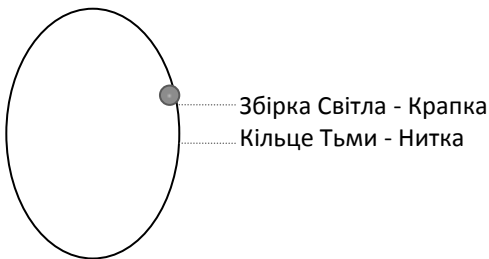
Сяючий Кокон, Сонце Світоносне; Світло — Енергія, Зоря — Носій Енергії. Світ — небесні тіла, що сяють, Світ-зорі.

Сила Сотворіння — суть “душі пращурів”, вся маса Сутностей. Філогенетична сила (Пращури) дає поштовх для виходу квантових сил — Світлу, яке лине з Небесного Виру (“вирує”)... Права — Нитки Спорідненості, Ява — мить Дійсності, наша свідома сконцентрована Увага. Нава — Пам’ять руху сконцентрованої Уваги по Нитці Спорідненості...

Ось масмо: Нитка Спорідненості, Пряжа Матері Світу — Дерево Філогенезу. На Нитці — безліч Сутностей. Нитка — Тьма, Матінка. Сутності — Субстанції, діточки Її, узорі Її вишиванки. Рух Субстанції-душі в Темряві Лона Матері — це є рух Світил в Небесному Космічному просторі, і є Світло, є Ява. А вже пам’ять про той рух, про Минуле та Майбуття — то є Нава...

А ще глибше: Темрява є Філогенетична Творча Сила — Деміурга, Майстериця-Прялка, яка несе Світло як Силу Квантову, що лине з Небес (Нава, випромінювання Пращурів, що лине з їх місця на Нитці після їхньої фізичної смерті)...

Тіло є поєднання Темряви та Світла(!), Ява, Мить...

Тіло (Життя) є рух Світла в Темряві. І про те відали наші далекі Пращури...

30

“І се повинчаємо Небо і Землю, і справимо весілля їм, де чоловік є Свареж і навпроти нього — жона його.”

Небо — Світло, Земля — Темрява, Сваріж — Життя, Першочоловік з Жінкою. Жінка є втіленням (в-тілі) Землі, Темряви, Хаосу, Філогенезу як Рожениця Роду. Чоловік — втілення Небес, Світла, Пращурів (тому Дідух на покуті), тому Старійшина Роду.

15 а

“Сварог, що створив світло, - це бог світла і бог Прави, Яви і Нави.”

Сварог — Давній пращур, Першомуж... (Адам — по Біблії).

7 г

“А захистить нас од ворогів на Русі могутній Сварог наш, не інші боги.”

38 (а)

“Нам Сварогу славу співати і Дажбогу, які же суть у небі пречистім;

Перуну і Стрибогу, які громами і блискавками повелівають.

А Стрибог вітри ярити на землю візьметься.

І тому — Ладобогу, який править лади родині і благості всякі;

і Купалбогу, який до митниць правитиме і всяке омовіння;

і Ярбогу, який править вісняним цвітінням і русаліями, водяними, і лісовиками, і домовиками.

А і Сварог тими править.

Усяк рід мав шурів і пращурів, які померли віки тому назад.

Тим богам починання маємо дати і од них радощі маємо.”

Сварог — Першопращур. Дажбог (Сонце).

Перун — (Уран) Громовик.

Стрибог — вітри та вихори.

Ладобог — Чистота, лад, суспільність (Юпітер).

Купалобог — Омивання та очищення від старого.

Ярбог — сила Крина, Пророцтва з зими, з концентрації в зернах (Сатурн).

38 а

“А в лісах дубових лісовики в гілках колисатися почали,
і борода хмелем утичені,
і волосся в травах,
тії суть листя зелене.

А макошани, які внизу сплять,
того (листя мають) до борода затиченого.”

Зелені пагони... Ярова сила... Сила власного пробудження.

А далі про інших богів:

11 а

“Се бо, молячись, найперше Триглаву поклоняться маємо і йому велику славу співаємо. Хвалимо і Сварога, діда божого, який тому роду божеську є началом і всенькому роду криниця віща, яка витікає влітку од джерела свого і взимку ніколи не замерзає. А тієї води живущої п'ючи, живемо, допоки не прийдемо до нього, як свої, прибудемо до лук його райських. І богові Перуну, громовержцю і богові прі і боріння скажемо не переставати живих явищ кола крутити. Це він нас веде стежею правою до брані. І до Тризни великої о всіх полеглих, які йдуть у життя вічне до полку Перунового. І богові Світовиду славу проголошуємо — се бог Прави і Яви, і йому співаємо пісні, яко свят є. І через нього знаємо світ бачити і в Яві бути. І той нас од Нави вбереже, і тому хвалу співаємо. Співаємо і танцюємо йому. І звертаємося до бога нашого, який ті землю і сонце, суще наше, і зірки тримає. І світ міцний творить славу Світовидієву велику. Слава богові нашому! То бо скорбить серце наше. І се одречемось од злих діянь наших і прилучимося до добра. Се бо рабів відпустимо, обнімемося. І скажемо, се зробивши, — се бо нас знаєте: як розумом усвідомили, так і подбали, як уміємо. А се таємниця велика, як і Сварог. Перун і Світовид — ті обоє удержані в небі. А з обох боків їх Білобог і Чорнобог б'ються — і ті небо тримають, аби світу не бути повергнутому. А за тими обома — Хорс, Велес, Стрибог держать, а поза ними — Вишень, Лело, Літиць.”

11 б

“Радогощ, Календо, Кришень.

І се тих удержують — Сивий Яр і Дажбо.

І се інші є — Білояр, Ладо, Купало, Сіниць, Житниць, Вінич, Зернич, Овсянич, Студеч, Ледич і Лютич, а по тих — пташич, звіринич, милич, дощиць, плодець, ягодець, бджолич, тростиць, кленчиць, озерець, вітриць, соломиць, грибиць, ловиць, бесідиць, сніжиць, страниць, святиць, родиць, світиць, кровиць, красиць, травиць, стеблиць.

А також суть — родиць, маслиць, живиць, відиць, листвиць, квітиць, бодищ, звіздиць, громець, сімищ, липець, рибець, брезич, зелинець, гориць, страдиць, спасиць, листвеверзиць, мислиць, гостиць, ратиць, чурць, родиць.

А тут бо наш огнебог Семарг, і овча яре швидко роздане частинами.

І ті суть Триглавові вівці, — і нам од нього.

Тут же, отроче, відкриєш ворота і ввійдеш у них.

То красен рай слов'янський;

і там Рай-ріка тече, що відділяє Небо од Яви.

І Числобог рахує дні наші і говорить богові числа свої, чи бути дню небесному, чи бути ночі.

І засинають ті, бо се всякий живий во дні божім, а вночі хтось інший — бог дід, дуб, сніп наш.

Слава богові Перунові огнекудру, який стріли на ворогів пускає і вірного проведе во стезі, адже він є воїнам честь і суд і, як златорун, милостивий і всеправеден є.”

Сварог і Триглав, система ТАРО...

Багато імен, багато сутностей, та править один — Дід Сварог...

30

“Попереду Сварог, і той одняв руки од бороди і повелів дощу текти до гоміте тієї.

І се ґрунт усохлий насититися міг по волі божій, і злаки могли вирости до тверді, щоб бачити сонце.

І се бо сонце живить їх і повнить силою зеленее кріно і злаки.

І се сеє поле оживало і зілля принесло, і віна зростали, і збирали їх до житниць наших.”

Молили Діда про дощі та вологу-Росу, яка життя ростку-Крину несе... Землероби-орії, які освоювали першостепи та взрощували Життя на Землі...

7 з

“А маємо силу нашу в степах, що вишикувала Матір’ю — сонцем нашим;”

Мати — Сонце. Не ділили Небо та Землю, виановували життя як Світову Єдність. І Небо теж ототожнювали з Матір’ю: Зоря-Зоряниця.

7 ж

“Тут зоря красна іде до нас, як жона блага, і молока дає дає нам у силу нашу і кріпость двожили.

Та бо зоря сонце провіщає.

А вже чуємо, як вісники на конях скачуть до заходу сонця, аби управити його човен золотий до ночі, аби віз із валами сумирними привезти по степу синьому.

Там бо ляже сонце спати в ніч.

Отож коли день прийде до вечора, вдруге скаче у Яві передвечором і так говорить сонцю, що віз і воли вже там і ждуть його на Молочній стезі.

Як тільки зоря проллється в степи, покличе нас Мати, аби ми поспішали.”

Мати-Зоря... Ранкова та Вечірня Зоряниця (Венера) як Схід та Захід Сонечка. Мати — Ранкова Зоря. Мати — Вечірня Зоря... Ніч бо споріднювалась з Темрявою, Велесом, Космічною Пустотою...

8 (2)

“Вночі Велес іде в небесах по молоці небесному.

І йде до палат своїх і на зорі се дає нам до воріт.”

☉☽

“То Велес учив праотців наших землю раяти і зерно сіяти,

і жати віна-вінча на полях страдних,
і ставити снопа до огнища,
і честити його, як отця божого.
Отцям нашим і матерям слава,
бо нас учили до богів наших
і водили за руку до стежі правої.
Так ішли, і не були ми лише хлібожерцями,
бо ми слов'яни, руси, які богам славу співають;
і тако суть слов'яни.”

*Велес — образ Філогенетичної Сили, яку так славили
Слов'яни та так “обезобразили” християнські папи, прозвавши
Дияволом, Сатаною, Хаосом(!). Велес — то є Права, ті Нитки,
по яким течуть роди від Пра-організмів. Велес — то є Пам'ять
Землі, Тіні Забутих Предків... Інстинкт, Підсвідомість...*

І далі про Богів та Жертви:

7 а

“...слава богам нашим!

Маємо істинну віру, що не потребує людської жертви.

А тая се діє у варягів, які завжди приносили її,
іменуючи Перуна Паркуною,

і тому приносили жертву.

Ми ж польову жертву даємо і від трудів наших —
просо, молоко, а також тук.

То бо покромимо ягням на коляди і на русалії
в день весняний і на честь Красної Гори.

Ту бо даємо на спомин про гори Карпатські;
в той час називався рід наш карпини.

А стали жити в лісах, то мали назву дровичі,
а в полі були, то й звалися полянами.

Ото греки всяке наговорюють на нас,
що приносимо в жертву людей.

А то брехлива річ, бо не відповідає істині;
у нас інший звичай...

А старі отці венецького роду йшли судити родичів біля
Перунового дерева.

В той день мали також ігрища перед лицем старотців і силу
юну показували.

Юнаки бігали, співали, танцювали на їхню честь.

В той день огнищани ходили на полювання
і приносили дичину старотцям,
які ділили тую решті людей.

І волхви жертву приносили богам, хвалу і славу.”

Скотоводська родина слов'ян (варяги) приносили криваві жертви (теля — Тор). Поляни ж — приносили рослинні жертви. Лісовики — полювали, і жертви приносили від впольованого та спійманої риби. По прийняттю Світом жертв гадали про майбутнє родини та перспективи Завтрашнього:

30 (Інд-Ра)

“А се бо гадали о Індру; брали колоду, очищену від гілок, і казали: яке вдіє?

А потім палили огонь сильний і кидали до нього колоду ту, так щоб огонь був до небес, і там язень її терзав і ділив надвоє і натрое.

І то є знак од богів, що любиться жертва тая їм і хочуть її.”

Якщо жертва прийнята — на Благо. Якщо не приймається, полум'я гасне — то на Злидні. Так Волхви гадали про майбуття. Заговорювали Небо, стратегічно враховуючи всі особливості родового господарювання, намагаючись нічого не випустити з-під контролю та всі справи роду підтримувати принесінням жертв в ім'я власних божеств-Образів(!).

31

“Жертву тобі правим — овсяне борошно і так співаємо славу і велич твою...

Славимо Дажбога, і буде він наш по крові тіла заступником от Коляди до Коляди.

Хай плодить на полях і дає трави для худоби,

і дає нам в загонах скоту умножитися і зерна житнього багато,

аби мед віщій заколотити і варити.

Бога світла славимо Сурожича, аби минула зима і повернуло на літо.

Тому-то співаємо славу, як отці в полях.

Славимо огнебога Семаргла,

який гризе дерево і солому

і розвіває огнекуделицю вранці, вдень і ввечері.

А тому вдячні за сутворені борошно і питво,

що як єдине зберігаємо в попелі;

того вздуймо, щоб горіло...

Прийдемо в домівки свої і дамо сушняку.”

Філогенетичний Генератор. При спалюванні рослин створюється Філогенетична Хмара. Психотропний же генератор потребує кривавих(!) жертв... Часто — людських...

Чи були Слов'яни “многобожцями”?

Відповідь — в “Книзі Велеса”

30

“Якщо ж трапиться якийсь блудень, що хотів би порухувати богів, поділити в небі, то вигнаний буде з роду, бо не мали богів, лише Вишень і Сварог і інші суть множеством, бо бог є один і множинен.

І хай не розділяє ніхто того множення і не говорить, що мали богів многих.

Се бо світло Іру йде до нас, і будьмо гідні того.”

Вишень – Вішну, Сварог – Швара – Шива.

Бог єдин та багатолікий водночас. І нема рахунку Сутностям та Образам. Дивна й безглузда ідея війни за імена божі... Тому нема потреби заглиблюватись в той “божій Пантеон”. Боги — суть Образи. Єдин та багатолікий Світ. Господар — Пан в своєму Господарстві.

38 б

“Дажбог на струзі своєму був на небі премудрім, яке синє.

А струг той сяє і виглядає, як золото, Огнебогом розпалене.

Його подих — це життя кожної істоти і притулок.

Усяк муж благо того знати може або зло.

І хто богом не сподоблений, той перебуде, як сліпий, і не матиме з ним частки, яко же всяке, що до злого йде, зним до кінця перебуде.”

Синій та жовтий (золотий). Два кольори прапору. Два напрямки: хто зі Світом, хто супротив Світу. Хто — за Злагоду, хто — супротив Злагоди. Злагода — Лад, Гармонія, Батько та Матінка, Світ та Темрява в Домовленості, в Угоді.

Супротив Злагоди — чи то за Темряву і супротив Світла, чи то за Світло і супротив Темряви.

Сім'я та дві Ієрархії, держава та церква.

Сімя — зі Світом, Ієрархії — супротив Світу.

СУРОЖ

Постає питання: чи були в Слов'ян криваві жертви?

Маю впевненість — не було! Слов'яни носили льняне вбрання, харчувались рослинною їжею, також яйцями птахів та молочними продуктами. Ловили та споживали рибу та інколи впольовували птахів.

24 б

“Се боги русі не беруть жертви людської, ані тваринної, лиш плоди, овочі, квіти, зерно, молоко, суру питну, на травах настояну, і меди,

ніколи не живу птицю, ані рибу.

І се варяги й елани богам дають жертву іну і страшну чоловічу.

І те ми не повинні діяти, яко ми Дажбожі внуки, і не маємо йти за іними стопами чужими.”

Лише з плином часу слов'янам була зовні нав'язана традиція приносити в жертву птахів та риб, а пізніш — і живородячих тварин(!). Сама високоенергетична (духовна) цивілізація харчується лише рослинною їжею. Середні цивілізації їдять також яйця та п'ють молоко, інколи їдять рибу та пташину, в певні періоди року, на свята. Технократичні ж цивілізації харчуються кров'ю та тваринним філогенезом.

М'ясо тварин, птахів та риб — найагресивніша їжа, яка дає велику фізичну силу. Мед, яйця та молочні продукти — сама наймогутніша їжа, яка наповнює високомагнетичними енергіями. Рослинна ж їжа несе в собі ще більш високий рівень енергетики. І особливе місце в такому раціоні має сурож та кисломолочні продукти...

Пращури наші знали, що харчування за підтримкою бактерій (бродіння) надає людині особливих сил, тому готували й пили Суру(!!!)

22

“Квасур був сміливим мужем і сильним і з богами розумівся.

А тому Ладо, до нього прийшовши,
сказав йому залити меди водою
й усуріти їх на сонці, себто суру утворити.
А як вони бродитимуть, то перетворяться в сурицю,
І ту пиймо во славу божу.”

“Се повинні мати на всі дні після того, як жнива проведем, і
возрадуємося тому.

Се не може бути в інший час, коли б хтось не втримався
і сказав нерозумне про Чорнобога,
а інший, теж у radoшах, — про Білобога.”

4 г

“Залишимо на суру молоко наше в травах на ніч,
додамо до нього щавлю та інших трав,
як говорили прастаротці, і даймо се суритися.
І пиймо тричі на славу богам і п’ять разів щодня.
То бо наше старе почитання богам повинні потребити,
і треба та буде пов’язан поміж нами.”

Мед, вода, сонце. Результат — бактерії та бродіння...

*Молоко, трави, сонце. Результат — бактерії та соки
рослин...*

24 в

“Се жертва наша є мед, сура о дев’ясилі і щавлі удіяна
і на сонці настояна три дні, а потім крізь вовну ціджена.
І то буде наша жертва богам правим,
які суть наші праотці:

бо се походимо од Дажбога і стали славні, славячи богів
наших.

Ніколи не просили, не молили блага для себе.”

*Ось так харчувались Слов’яни во славу Пращурів, які й були
для Праслав’ян Богами(!)...*

І в тому був свій сенс. Людина Яву свою харчує Навою: вбиває інше життя заради свого власного. Саме примітивне, але дієве харчування — каннібалізм або близький генетичний звір (мавпа, свиня, корова, вівця). Потім — поїдання інших живородячих та ссавців. Потім — яйцекладучі та риби. Потім — рослинні плоди та зерна. Аж потім — “дарунки” від бактерій... Особливо цінні — молоко, мед, яйця.

То була родинна прадавня СТРАТЕГІЯ, тому й мали особливу духовну міць, Могуть.

Жили в Чистоті, Чистоті прагнули...

Чистими й БУЛИ...

ГІГІЄНА

26

“Як отці наші, маємо очиститися мольбою в омовінні і митися, мольби творячи за чисті душі свої і тіла, яко Сварог уставив ті омовіння і купалища і те вказав; і не сміємо те покинути.

І миємо тіла й умиємо душі свої в чистих водах живих і підемо трудитися, всяк день мольби творячи і суру п’ючи, як і раніше робили...”

Чистота тіла, чистота душі та щирість намірів, праця на землі для добробуту та сура як вшанування Пращурів...

Цивілізація Чистого Тіла, Білого Льяного одягу, Зручної Домівки, Щирих Намірів, Високоенергетичного харчування та Пам’яті про Пращурів — Дерева Роду Праслав’янського.

То була цивілізація Духу...

3 а

“І так перебували славні, яко же славимо богів наших і молимося омиті водою чистою...”

Чиста вода — Жива Вода, тому й освячували Джерела життєдайні. “Род-ник” — від Роду йдучий. Живий витік Сил з Землиці та Слави Світового Творіння.

26

“І маємо глядати степи райські на небі, яке є синім,
і та синь іде од бога Сварога.
І Велес іде править отарами їхніми;
і йдуть на злаки і води живі,
і ніхто не поневолений у краї тому, і нема рабів там,
і жертви іншої, як хліби, немає.
І се виноград, і мед, і зерно дають до молитв тих.
І тако проголошуємо славу богам,
які суть отці наші, і ми сини їхні,
і повинні бути в чистоті тілесній, як і душі наші,
які ніколи не вмирають і не завмирають за час смерті тілес
наших.

А загиблому на полі бою Перуниця дає воду живу попити,
і, попивши її, йде (той) до неба на коні білому.”

*Синь — від Отця Небесного. Сила Зростання — з Землиці,
від Велеса. Зернові та Жива вода — головна їжа для всього
теплокровного. Не було рабоволодіння, була розумна система
правління — Дід та вибраний на рік Воєвода. Не було кровавих
жертв. Боги — Родове Дерево та Покійні Пращури.*

*Чистота Тіла та Душі. Білі коні, які кожного щирого
серцем несли в Небеса Нави... В Світ Задзеркалля, в Світ
Вічності...*

*Владарювання — не сприймали, тому всі були рівні поміж
собою. Влада була в Діда як Порада та Розсуд. Також Князь-
Воєвода, лишень на рік, а потім громада вирішувала, чи той був
добрим володарем. Як ні — вибирали іншого.*

*Багатство, що надмірне — не сприймалось, жили по
розуму, в достатку, мали те, що було необхідно для щастя та
добробуту. (Доброго Буття).*

*Славу власну — не “виставляли”, а славили своїх Пращурів
та старших за віком. Тому шанували Дідів та Матерів (навіть
Дівчинка шанувалась як Мати, і Бабусі були Правлячими в
родинах, Матріархат).*

24 а

“І хоч славі названі, ніколи не просили славу,
І славу говорили, як молитву творили.”

Таким чином жили по розуму, звались Йванами, тому що не залежали ні від влади, ні від слави, ні від багатства. Вишановували Дім, Сім'ю та Родове Дерево. Священний Посох...

Тому вишановували Дерево, не вбивали лісів. Не спалювали лісів задля полів, тому що степів було досить.

10

*“Отож мусимо інакше робити:
не паліть дубів на полях своїх,
не сійте на них, не жніте жатву в попелі,
бо маємо степи травні.”*

*Так відали Діди наші. Так відали Пра-прадіди наших Дідів.
У всьому був Лад, Гармонія!.. Так було...*

30.01.99

РОЗ'ЄДНАННЯ СЛОВ'ЯН

Добре, скажете, коли вони були такі “хороші”, то чому ж загубились їх традиції?

Відповідь: Розселення по Індоевропі. Поєднання з іншими племенними культурами. Диффузія...

Первинна Чиста Культура стала “розбавлятися” впливом Чорних Культів, де правились криваві, часто навіть людські жертвопринесення.

Каста Дідів-Старійшин не завжди могла захистити свою первинну Традицію... Вплив інших культур не міг не підточити засад Первинної Духовної Трипільської культури, такий закон Дифузії...

6 д

*“Наші жерці знання збагачувати закликають,
а вкрали їх від нас.*

*І ми нині так, як без борода, і боїмося,
що так і лишимося невігласами до кінця, не знаючи, звідки ми.”*

*А ще постійне насилля з боку диких агресивних племен.
“М'ясоїди” явно недолюблювали “Зерноїдів”, тому всіляко намагались їм дошкуляти та грабувати їх майно. Адже*

Слов'яни — домовиті, землероби. На них легко нападати та грабувати, відбирати хліб, мед, сир, тканину...

Народ-трудівник завжди(!) був під загрозою нападів та пограбувань з боку завидючих та кровождаючих диких племен та загарбницьких цивілізацій, що продовжується й понині. Всі паразити постійно тягнуть свої загребуці руки до того, хто трудиться на землі, даючи Світу якийсь Продукт(!).

29

“І се римляни кажуть, що ми ворове.

І се греки кажуть, оба поли, що ми ворове.

А мають свої інтереси, й обоє зазіхають на наші землі.”

Так і було... Споконвіку ледацюга зазіхає на хліб Тудящої людини. Так люди в шкірах та з рогами на шоломах заздрили тим, хто носив льняний одяг, розшитий кольоровими нитками...

Але... Була й “слабинка”... Вічна слабинка! Відсутність Єдності!.. Спокушались деякі з роду Слов'янського на життя диких культур кровожерливих, глузували з Дідів і тим послабляли Родове Дерево.

6 в

“А в ті давні часи у нас не було єдності,

і лишилися ми без Велеса, як віск.

Той бог говорив нам, що повинні ходити прямо, а не криво.”

Почали “криво” ступати... Почали продавати душу за золото та срібло... А “князьки” — влади своєвільної досягли через поругу над Дідами та Старійшинами!

37 б

“В ті часи, після Кия, князями обирали багатьох отців, а князі окремі і всякі після князювання ставали на вічі простими мужами.

І так ставала земля розквітлою,

і вибрані князі дбали про людей і хляби,

одержували їжу, і всякий пожиток од людей своїх.

Нині маємо інше: І князі полюддя беруть,

І синам владу передають —

од отця до сина і аж до правнука.”

Стало князівство наслідуватись, ослабла Земля-Матінка, і стали нею торгувати, топтати злочинними ногами та морити надругою... Хитро та підло підкупили Землицю...

8 (з)

“Краще мертвими бути, бо живі працюють на чужих, а те ніяким чином.

Живий раб краще для деспота, ніж поколотий.

Маємо наших князів слухати і воювати за землю нашу, як ті говорять нам.”

“Вони дали б нам письмено своє, аби взяли його і розгубили свою пам'ять.”

Взяли Письмо і Віру чужу — а свою Землицю згубили, зрадили Батька та Матінку, всохло Дідове Дерево, зігнувся Посох Влади Слов'янина...

Дід не дав по спині “князьку” горделивому Посохом, дозволив князювати все життя та сина свого в князі ставити... Тим ті “діди” й спалюжили Закон Пращура! А “князьки” свій народ зраджували, от і пішло-поїхало зрадницьке плем'я князівське, потім гетьманське... А сьогодні — президентське та міністерське...

6 є

“Той Аскольд приносить жертви богам чужим, а не нашим.”

Поїть Силою чужу систему. Те й зараз маємо...

6 е

“Аскольд і пізніше Дір усілися на наших землях, як непрошені князі, і почали князювати.

А над ними досі були отці і зберігали вогнище, огнебога дому того.

Та відвернув (бог) своє лице од них, бо були у греків хрещені.”

Істинно: від Христа заклята земля Сира та Славна, і Дід-Прадід ходить тугою, шукає того Внука, що поверне люду Славному Віру та Закон Дерева Роду...

29

“І се Аскольд є варяг озброєний, щоб охороняти еланських купців, що ходили до Дніпра-ріки.”

“Старі перекази повідають нам, що
приходив на Русь інший Аскольд
і що було три Аскольди-варяги.
І ті варяги приносили свої жертви,
і не наші, та й не чужі князі, бо
вони зовсім не князі,
а вої прості, і силою захоплювали владу.”

Силою захоплена влада на Русі...

8 (27)

“Се бо Аскольд узяв воїв своїх,
посадив їх на лодії
і йшов пограбувати інших,”
“Але то все була неправда:
Бо Аскольд не русич, а Варяг, і мав іншу мету.”
“Ні Рюрик не русич.”

Слов'яни ніколи силою не брали землі чужі! — Лишень захищали землі, які давались поступом, без вигнання та покорення тих племен, які жили на землях шляху Оріїв.

Були прямими, тому піддавались хитрим кровоїдам...

Заслабли! Заслабли від недовіри до власних Дідів!..

*Почали пити вино, спиртові напої, хмель, які раніш не пили.
“Піршества закатали”, що ганьбою було в очах Дідових...*

25

“І те елани знали, що руси п'ють багато;
і якщо напасти на них, то можна подолати їх.
І се прийшли волхви укри Ухоріз і брат його Ословень,
і так сказали русам: не творіться на дар той.
І се руси не слухали й упилися.

І тими ж днями елани напали на них і розтрощили їх.”

Так колонізатори Європи витворили й з аборигенами Америки, споївши їх спиртами та тим послабивши дух! Те ж сталось колись і з пращурами нашими, яких легко споювали, а потім громили зброєю...

На заваді ставала дитяча наївність та довірливість білого роду... Не мали достатніх сил на Виживання... Але — нема худа без добра. Не так легко викорчувати Дерево Роду!

8 (27)

“На старе кладовище ходили і там помислили,
як дихають пращурове наші під травою зеленою;
і там узнали, якими бути і за що йти.

І тут наші родичі почали були ділитися, кому старшим
пребути...”

“І та велика свара одоліла русів і привела до розладу і
розторгнення.”

*Так було... Коли Роси опинились в небезпеці, почались ще
більші розлади поміж родами колишньої єдиної Індоевропи: всі
хотіли влади, всі хотіли правити, відбираючи Правицю-Посох з
Дідових рук... Не слухали Старійшин і почався розбрат. Так було
й по смерті Рами в Індостані. Так було в середні віки й на Русі...*

8 (27)

“Отак бо русколань занепала од готського та гунського
звірства.

І тоді Київська Русь утворилась.”

*Київська Русь... Падіння системи Слов'ян... Початок
Християнізації... Початок царювань... Система Сім'ї-Клану
змінена системою Державності та Релігії...*

Духовна цивілізація поступається Технократичній.

Що ж було:

*1 — Дифузія при розселенні, змішування з іншими
культурами.*

2 — Князі не віддавали влади після року князювання.

3 — Падіння авторитету Дідів-Старійшин.

4 — Свавільля князів та розбрат племен роду.

*5 — Зовнішнє покороення воюючих між собою братніх
племен зовнішніми загарбниками.*

6 — Нав'язування чужої віри.

7 — Створення Держави на базі чужинської Релігії.

*8 — Необхідність Системі Сім'ї піти в глибоке підпілля, в
“народ” на периферію, в казку, в байку, в пісню, в звичай, в
кобзарів та байд...*

Так було.

ПОДАТКИ

Священна Десятина...

*Чотири контури Людини, чотири види Сил, чотири касти
Суспільства, чотири масті карт...*

*Мечі та Матерія — тридцять частин від сотні. Чаші та
Ідея — тридцять частин від сотні. Пантаклі, Адміністрування
— тридцять частин від сотні. Посох, Творча Сила — десять
частин від сотні (Свароже).*

Дереву, Посоху — десятина від прибутку.

18 а

“... і багатьом дерев’яним богам віддавали честь
десятиною.”

*З десятини брали ще десятину (одиницю) та віддавали
Марері-Сирій-Землиці (Велесу).*

3 а

“Так ось давали десятину отцям нашим, а соту — на
власове.”

*Таким чином, за Розумом, при виконанні будь-якої справи,
яка давала Прибуток, розподілялось так:*

чий Матеріал чи то Гроші — 30 часток від сотні;

чия Ідея та Авторство — 30 часток від сотні;

виконавцю-Майстру — 30 часток від сотні;

*жертва Старійшинам — 10 часток від сотні, з яких
Старійшини 1 частку з десяти спалювали, а попіл віддавали
Землиці-Матінці.*

***Цей Закон панував на всій планеті, у всіх родах Золотої
Ери, бо навіть самі жорстокі тирані не брали більше
десятини з трударів...***

2 б

“А там іранці зайняли худоби нашої десятину.

І прийшли б до згоди, якби ті могли слово тримати...”

*Десятина завжди належала Волхам, Посохам,
Старійшинам роду чи племені, Дідам. Вони ж спокон віків
правили (як Волхви, Діди), правлять (як Тінь в часи розпаду
Світопорядку) сьогодні і будуть правити (як Авторитети). Так
повелось в Світі...*

ЗЕМЛЯ-МАТІНКА

Був Дід-Батюшка, представник Пра-Роду, і була Земля-Матінка, де кров Роду в Наві перебуває...

17 в

“Се маємо силу, і було нас багато,
і вороги не були такими численними, як ми.
І ми — русичі, а вороги не є ними
І де пролита кров наша, там є земля наша.”

∞∞

Як бачимо, не було в росів певних територій; Слов'янин ішов по планеті, осідаючи на землі, де було вільно. Хто ж прагнув змістити росів з земель, ними заселених, з тими вони воювали, кров проливаючи. І та пролита кров була спорідненим зв'язком з Матінкою-Землицею, Клятвою Союзу Людини і Землі(!).

24 г

“...казав вам... про ту зі старих часів землю нашу союзу антів,

яка через кров, щедро пролиту на ній, русою зветься,
бо руду лили, і тако в спрагу її до кінця.

І буде та земля наша, славних племен і родів.

Се бо славимо богів, ніколи не просячи, бо славимось силою їх.”

Руса Земля... Рус-Рос-Роса-Зрошування.

Зрошування Росою Небесною — Водою.

Зрошування Росою Людською — Кров'ю.

Роса — Краплина...

Клялись, землю ївши, тим з нею споріднюючись(!)...

32

“Се старі родичі казали, що приймали клятву на вірність і тримали її аж до смерті;

самі повинні були померти, а русь визволяти.

Розказують, що якщо хтось не хотів іти до бою, а йшов до дому свого і ловили там, то, піймавши, давали грекам, щоб там, як віл, працював.”

Порушення Клятви Землі вважалось великим злочином, відступністю від Життя, і така людина приймала покарання...

Чи то було гуманно так робити? Складне питання...

Не думаю, що Слов'яни так діяли в Золоту Еру. Скоріш за все то було вже "нововведенням" зрадників-князів, що стали наслідувати громадську владу. Бо ж людина мала право вибору: або Дім, або Держава... Але ж так було...

Якщо була загроза роду, то всі мали йти на війну боронити свої землі.

23

"Се мовить Птиця-Мати до нас, аби ми підняли мечі на захист свій і її. Се б'є крилами о землю і порох підіймає до небес. А се бо впала на землю і се б'є о неї, ніби страшитись за нас."

Птаха-Мати Сва... (Сва-ха)

Закликала Мати-Батьківщина воїв своїх на бій супротив тих, хто приходив як злодій на чужі землі...

7 д

"То й справимо тризну славну по ворогах і налетімо соколами на Хорсунь."

"То бо Мати наша співає в небі про подвиги ратні."

"Ясун рече, що не повинні діяти інакше, як іти вперед, а назад не повинні."

Тризна по ворогах — жертва Пращурам в знак перемоги над злочинцями і чужаками.

Йшли тільки вперед, не показуючи ворогам своїх спин. Тому що не міг Слов'янин бути рабом! Не використовував рабів в полях своїх, тому й сам не міг бути рабом!

8

"Борися, земле Руська, і борони себе, щоб не була захоптана і до воза прив'язана, аби тягла його туди, куди захоче володар чужий, а не ти хочеш іти сама. Жаль великий із плачем тому, хто не дорозумів слів цих, і грім йому небесний, аби повергся додолу і не піднявся вище. Володарі наші єдино є Хорс і Перун, Яр, Купало, Лад і Дажбо."

Смерть в бою за свою родину вважалась достойнішою, аніж рабське життя.

“І се в трудний час наш не берегли себе і йдемо вмирати за рід наш.

І се огидний Яма жре убитих.

І се ворони виїдають очі їхні,

І се трава рости крізь щелепи їхні.

І те бачити не могли, бо билися до гори і землі і силою нашою, аби не бути в неволі біля рала їхнього, щоб, як коні, тягнути на оранці їхній і жнива їхні вінити; щоб хліб наш їли, а ми їли землю.

І шийі наші не повинні долі схилитися до землі.

І се боги наші долають ворогів наших і зламають хребти їхні, щоб не могли посягати на зв’язки наші, тягти жінок і дітей наших на торги і там лишати еланам і грекам за прикраси срібні і золоті.”

Отак Боги-Пращури допомагали русам воювати, адже Боги були не Ідолами, а Образами(!).

22

“Грецьколані суть; і не богів почитають, і не людей.

Їхні боги суть із каменя зроблені подобою до мужів.

А наші боги суть образи...

І як відбивалися від готів, то ті натягали на голови свої роги од волів і корів.

І шкури натягали на чересла свої

І думали так налякати руських.

А ті знімали сорочки свої й, оголивши чересла, йшли до битви і перемагали.

І багато разів ішли оголені до битви і перемагали їх, як і грецьколань.

Багаті зніжили мечі свої, тому швидко переходили у Наву од Ями, який чекає жертву свою до землі, аби випити кров її і життя її умертвити, і тим самому жити отам.”

Боги греків — міфічні люди, відображені в кам’яних статуях. Роги та шкіри готів — показники належності до грубої кровожертовної культури. Сорочки росів, знімання верхнього одягу перед битвою — показники особливої звияги

та мужності русів в битвах. Воювали на смерть, та ж заради життя!

По-перше: ніколи русини не приходили на чужі землі з мечем, відбираючи території в інших. Осідали лише на вільних землях, тому й не бажали віддавати ті землі, на яких вільно осіли раніше.

По-друге: коли на землі росів ішов ворог, Старець благословляв Князя-Воєводу на рать, і той збирав люд на захист рідних земель.

По-третє: хто ховався від захисту роду, той проклинався і Родом, і Землею.

Четверте: тільки вперед, немає в бою дороги назад, битись до перемоги. Коли положення було тяжким, знімали сорочки і готувались до смертельного бою. Розкручували Коловорот-Вихор по Лівому вороту й рубали рубище, косячи ворогів, не жаліючи ні себе, ні того, хто став перед таким воєм-характерником. Особливий, над-реальний стан приймали тіло та дух таких воїнів. Невелика група таких слов'янських воїнів могла розгромити великі полчища, і так було...

Так залишилось і донині... Доведений до "кипіння" рос входив в над-звичайний стан, я якому являв особливу войовничу звитягу, голими руками розриваючи ворогів на маленькі шматочки... (Кажу вам, так і є, бо й сам на таке здатен!)

Йшов під ворожі танки, обв'язаний низками гранат...

Особлива тема... Стан Славена... Кровного Роса, Кровена...

Входив дух Пращурів, дух Яра, Ярий, Ярило (Ярость).

Дух, якого шанували Пращури біля Дерев, біля Джерел, коли основні Святилища були захоплені ворогами та на їх місцях були побудовані церкви та собори християнські...

18 б

"А зараз ми не маємо молілень і молимося біля криниць і джерел, де вода жива тече і вольба є..."

Джерело-Родник... Рода начало, Жива Вода та Воля Росів... І так земля допомагала Росам, Кордони їх стерегла...

24 в

*"І як прийде ворог на кордони наші,
то через кордон не перейде,*

бо поверне його сам Перунько.

І те сніп знає,

що ми молимо Славу і ніколи не просимо іншого,
ніколи не вимагали життя безпохибного.”

*Коли ще Дідів слухались, то вмiли вести Бесiди з Природою, та Святим Плугом Змiїв Вал орали, який був Кордоном. І як тiльки “лиха думка” пiдходила до Валу, то **знав** про те Дiд, і сили Небесні та Земні пугали та побивали коварного чужинця. Ліса — заводили в пастки та болота, змiйки — ядом жалили, болота — засосували, ріки — топили, вогонь — випалював, поля — колами водили (“вонженими” мiсцями в народі зовуться).*

Так було, і не так давно... Бо Дiдiв слухались...

А от коли Князі “звiздами во лбу” засяяли, то стали Кордони, Змiєві Вали, прохiдними, й стало легко боротись з росами та їх перемагати(!!!).

*Але земля залишилась непокореною! Тому що залишались ще Дiди та тi, хто їх **слухав та шанував** Сивину... Простий люд Росiв — не викинув Дiда з сердець своїх...*

23

“А тi грецьколані повели раті свої, в залiзну броню заковані.

І була сiча там велика.

І каркали ворони над їжею мужеською,

що кинута на полі, і пили очі їхні,

Каркали ворони, беручи те, дуже каркали

і пили там бо очі грецькі, й очі руські не чiпали.

Там бо знак мали, яко боги не давали русі погинути.

І там сонце з мiсяцем стояли за ту Землю, і небо стояло за кмиць, аби земля тая не пiдкорилася руці еланськiй і лишилася руською.

І там плаче мати за дитиною своєю, що пролила кров за кмиць тую;

і та кмите стала руською.”

Сонце та Мiсяць за землю стали.

Один Батько в людини, одна Ненька.

Одна Земля, на якiй Хата стоїть.

Одна Правда, що від Дiдiв лине через віки та тисячоліття.

І нема Правди iншої, і Землі iншої немає...

8 (2)

“Від ранку до ранку бачимо, як зло діється на Русі,
і чекаємо, що поверне до добра.

І то не буде інако, якщо сили свої не згуртуємо
і не візьмемо мету одну до мислі нашої.

То бо глаголить вам глас праотців,
а до того дослухайтесь, бо інакше не можна діяти.”

Ішого не маємо, то так і має бути...

В воз'єднанні родів — Сила.

В поверненні до Правди Дідів — Шлях.

Шлях та Сила, Пам'ять Землі Родової...

17 б

“І маємо повернути оті степові хорпи

Й оберігати, як отці наші і праотці,
які турбуватися мали про свої степи, і трави свої,
і квіти оберігати уміли, як і кров свою лили за себе.”

“Отож наші міста колом ставити маємо, як і отці наші,
які хоробро билися за цю землю на кожному кроці
і падали на неї, бо любили її і мали вмерти на ній
і назад не йшли ніколи.”

*Повернути Рідні Землі, турбуватись про них та про
Рослинки, про Квіточки Матусі-Землиці (Віно-вінок), і крові
свої не жаліти в ім'я того...*

Повернення до Правди Дідів!

Турбота про Землю-Годівницю!

Разом, Громадою-Товариством!

35 б

“І те маємо знати: доки сили наші об'єднані,
ніхто не зможе подолати нас.”

Знай, Дотримуйся, Виконуй Долю свою, Земляче!

Якого б роду ти не був, але Знай та Виконуй!

Один Батько, одна Мати. Одна Правда, одна Земля.

*Не прись на чуже, не заглядайся, та своє Цілуй! Трудись та
оберігай добробут Сім'ї, Роду та Землі-планети!*

СВІТ ПОТОЙБІЧНИЙ

37 б

“Се бо ми, русичі, славимо богів наших співами нашими,
і танцями, й ігрищами, і видовищами на славу їм.

Се бо сядьмо на землю
і візьмемо її до рани своєї,
і натовчем (землю) до неї.

А як по смерті своїй станемо перед Мар-Морією,
та щоб сказала (та): “Не можу випити того,
яко наповнений землею,
і не можу його одділити од неї.”

І боги, що там є, скажуть тоді:

“Се русич і залишиться ним,
бо взяв землю до рани своєї
і несе її до Нави.”

Чорні цивілізації Богам криваві жертви приносили. Слов'яни ж — рослини, також пісні, танці, ігрища та наряджання в ославлення Пращурів, стверджуючи тим притоки Здорової Яви в ім'я Нави.

Зв'язок Плоті з Землею. Зв'язок Традиції з Небом-Навою...

25

“І се Жаль жаліє над ворогами, і Горинь горює в смерті
їхній,

що од рук божих се вержуть.

Се карна плачеться о мертвих тих,
що стали на трону божеську і померли.”

Жаль — жаліє, пожаліти. Плакання по пращурам. Горинь — горювання, горе... Зв'язки з Пращурами. Карна — колективний хоровод в пам'ять про Пращурів, спосіб Яви поєднуватись з Правую; Сьогодення — з Пройдешинім в ім'я Майбутнього(!).

Прав — Сила Божя, Сила Творча, Вічна та Замкнена.

Яв — Теперішнє, живе, видиме.

Нав — Вчорашнє, яке віджило, а також Майбутнє, якого ще нема на-Яву, та яке обов'язково приходить по-Яві. Нава і є Задзеркалля, Світ Потусторонній, Дно Криниці (як в казках), де зібрані всі Сутності, а також Пращури та Нащадки...

Пам'ять і Померлих, і Живих, і Ненароджених...

7 е

“А як умре, то до луки Сварогової йде.

А там Перуниця каже: то є хто інший, як рус-герой,
ані грек, ані варяг;

це слов'янин роду славного,

і той іде по співах Материних.

А Мати кличе до лук твоїх, Свароже великий.

І говорить йому Сварог:

“Іди, сине мій, до тієї краси вічної.

І дивись, що діди і баби твої в радощах і веселошах,
хоч досі гірко плакали.” ”

Ось і дійшли закінчення Книги та до початку Згоди.

То є Суть, бо так Є...

Далі буде про Меч Арєя

Замовляйте у Сергія Гриневича